

A Debreceni Ítéltábla a dr. Cseszlai János ügyvéd (FÉL CÍME.) által képviselt FELPERES NEVE „felszámolás alatt” (FELPERES CÍME., Cg....; adószám: ...) felperesnek -, a Jókay és Társa Ügyvédi Iroda (FÉL CÍME, ügyintéző: dr. Jókay István ügyvéd) által képviselt I. RENDŰ ALPERES NEVE [korábbi elnevezése: ... KFT.) I. RENDŰ ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...] I.r., a II. RENDŰ ALPERES NEVE (II. RENDŰ ALPERES CÍME, Cg...., adószám: ...) II.r. és a III. RENDŰ ALPERES NEVE (III. RENDŰ ALPERES CÍME., Cg...., adószám: ...) III.r. alperesek ellen tisztességtelen piaci magatartás megállapítása iránt indított perében a Debreceni Törvényszék 2017. június 14. napján meghozott 6.G.40.047/2013/123. számú ítélete ellen a felperes részéről 125. sorszámon előterjesztett és 128. sorszámon kiegészített, az I-III. rendű alperesek által 127. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - a 2017. november 8. napján megtartott nyilvános fellebbezés tárgyalás alapján - meghozta és 2017. november 23. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, mellőzi az I. rendű alperessel szemben a Tpv. 2. §-a szerinti tisztességtelen piaci magatartás tanúsítására vonatkozó megállapítást és az I. rendű alperesnek az ítélet jogsértést megállapító részének közzétételére, valamint az I-II-III. rendű alpereseket nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket.

Megállapítja, hogy a III. rendű alperes is valótlan állítást tett a 2011. december 15. napján kelt polgármestereknek megküldött levélben azzal, hogy a **ÚJSÁG.t.** „a versenytársaitól a jelentősen magasabb, auditált példányszám, a kizárólag egyéni postaládába történő megbízható terjesztés” különbözteti meg és ezzel a magatartásával a III. rendű alperes is megsértette a Tpv. 3. §-a és 5. §-ában foglaltakat és e közlése olyan összehasonlító reklámot tartalmaz, amely a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a felperes jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzésre vezethet.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alpereseknek személyenként 2 540 000 (Kettőmillió-ötszáznegyvenezer) Ft és az I-II-III. rendű alpereseknek együttesen 2 452 000 (Kettőmillió-négyszázötvenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy 2 452 000 (Kettőmillió-négyszázötvenkettőezer) Ft, míg a III. rendű alperest, hogy 48 000 (Negyvennyolcezer) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket fizessenek meg az állam javára a székhelyeik szerinti adó- és vámigazgatóságok felhívásában megjelölt módon és számlára.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a cégjegyzékbe 2004. október 26. napján bejegyzett felperes főtevékenysége folyóirat, időszaki kiadvány kiadása, annak alapítója és egyedüli

tagja **V.T.**. A felperes ügyvezetője 2007. április 5. és 2011. október 7. napja között dr. **K.P.** volt, aki 2011. október 1. és 2012. július 12. napja között a II. rendű alperes 2011. október 1. és 2012. augusztus 1. napja között pedig a III. rendű alperes vezető tisztségviselője is volt. A felperesnél 2007. április 5. napjától **K.L.** hirdetési és marketing igazgatóként dolgozott, majd 2011. október 1. és 2012. szeptember 26. napja között a III. rendű alperes alkalmazásában állt.

Az alperesek tevékenységi körébe napilap, folyóirat és időszaki kiadványok kiadása tartozik.

A II. rendű alperes 2011. június 30-án az I. rendű alperes tulajdonában lévő KFT1., a KFT2.. és a KFT3.. összeolvadásával jött létre.

A III. rendű alperest 2010. április 19-én **H.I.** és a **ZRT1.** alapította, melynek 2010. május 10-től az I. rendű alperes az egyedüli tagja.

A felperes ügyvezetője 2011. október 7-től **V.T.**, 2011. november 24-től **K.GY.** volt, aki ezt megelőzően 2009. november 5. és 2011. november 18. között a II. rendű alperes vezető tisztségviselői feladatait látta el.

A felperes 2015. július 17. napjától felszámolás alatt áll, felszámolóként a **FELSZÁMOLÓ SZERVEZET** (felszámolóbiztos: **SZ-B. K.**) került kijelölésre.

A felperes és az alperesek az ingyenesen terjesztett hirdetési újságok piacán egymás versenytársai.

A felperes alapítója és kiadója a **B.** területén 2006-tól megjelenő **FOLYÓIRAT** (korábbi elnevezése: **FOLYÓIRAT**) ingyenes hirdetési újságnak.

2010. május 3. napján a **ZRT1.** 8 lap - többek között - a **B-i Piac** és a **ÚJSÁG** című időszaki lapra vonatkozó teljeskörű alapítói és kiadói jogáról is lemondott a III.r. alperes javára.

2011. január 19. napján a II.r. alperes jogelődje a **II. RENDŰ ALPERES JOGELŐDJE** a nyilvántartást vezető Kulturális Örökségvédelmi Hivatalhoz benyújtott kérelmében a **B.i Piac**nál és a **ÚJSÁG**nál is alapítóként és kiadóként a II.r. alperes jogelődjét kérte feltüntetni a nyilvántartásban. A megváltozott adatokat mindkét sajtótermék vonatkozásában 2011. április 13. napján keltezett határozattal vették nyilvántartásba, majd a 2012. január 17. napján tett bejelentés alapján a **ÚJSÁG**nál 2012. január 26. napjától kiadóként és alapítóként ismét a III.r. alperest szerepeltették.

2012. januárjától a **B.i Piac** megújított formában és bulvártartalommal, kerületi mutációval ellátva **ÚJSÁG** néven jelent meg **B.** területén.

Az alperesek tagjai a **B.i Piac**, illetve a **ÚJSÁG** alapítói és kiadói jogának megvásárlásával a lap formai és tartalmi megújítása, továbbá annak piaci újrapozicionálása, az ilyen kiadványok piacának szélesebb körű megszerzése mellett döntöttek. E cél megvalósítása érdekében 2011. áprilisában tárgyalásokat kezdeményeztek a versenytárs, a **FOLYÓIRAT-ot** kiadó felperes ügyvezetőjével Dr. **K.P.**rel a III.r. alperes ügyvezetői pozíciójának betöltésére. A tárgyalásokat előbb **SZ.M.CS.** ügyvezető, majd az ő tisztségének 2011. május 9-i megszűnése után, **J.K.** ügyvezető folytatta.

Dr. **K.P.** 2011. szeptember 13. napján a felperesnek e-mailben megküldött levelében lemondott az ügyvezetői jogviszonyáról. Ezzel egyidejűleg arról is tájékoztatta a felperest, hogy az ügyvezetési feladatait 2011. október 1-jéig tudja ellátni, illetve kitért arra is, hogy **K.L.** ugyanilyen hatállyal szüntette meg a munkaviszonyát a felperesnél.

A felperes tagja, **V.L.** 2011. szeptember 19-én keltezett levelében dr. **K.P.** lemondását „A gazdasági társaságokról” szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) 31. §-ának (2) bekezdésére hivatkozással 60 napos

határidővel, 2011. november 12. napjával fogadta el, kivéve, ha már korábban kinevezésre kerül az új vezető tisztségviselő.

2011. szeptember 21. napján Dr. **K.P.** elektronikus levélben arról tájékoztatta a kollégáit és a felperes üzleti partnereit, hogy 2011. október 1-jével a „felperes neve csapatát” elhagyja. Közölte, hogy „a jövőben a **KFT1.** ügyvezetőjeként az osztrák tulajdonú **I. RENDŰ ALPERES NEVE** csoport fővárosi és regionális ingyenes média- portfóliójának fejlesztése és piaci újrapozicionálása” lesz a feladata, és egyidejűleg kifejezte szándékát a jövőben történő „korrekt, kölcsönösen előnyös együttműködésre”.

Dr. **K.P.** és **K.L.** mint a III.r. alperes alkalmazottai 2011. október, november hónapban a felperessel jogviszonyban álló több üzletkötővel is folytattak tárgyalásokat, melynek eredményeként több üzletkötő a felperessel fennálló jogviszonyát megszüntette, és megállapodást kötött - ugyancsak üzletkötői tevékenységre - a III.r. alperessel.

2011 novemberében a felperes új ügyvezetőjének, **K.GY.**nek a bemutatását közvetlenül megelőzően, majd a tevékenysége megkezdését követően dr. **K.P.** a felperessel jogviszonyban álló korábbi kollégáinak - a **K.L.** által továbbított - elektronikus levélben fejtette ki a véleményét **K.GY.** személyével és nyilatkozatával kapcsolatban.

Dr. **K.P.**, a II.r. és a III.r. alperes ügyvezetőjeként 2011. december 15-én „**ÚJSÁG** - Együttműködési Ajánlat” megnevezéssel több önkormányzat polgármesterének írt levelet, valamint megküldte nekik a **ÚJSÁG** mintaszámát. A levelében arról tájékoztatta a címzetteket, hogy „az **I. RENDŰ ALPERES NEVE** Kiadó Csoport gondozásában januártól megjelenő ingyenes fővárosi hetilap teljesen új színfolt a hazai média piacon”. Versenytársaitól főként a szigorú politika-mentesség, a szórakoztató, könnyed tartalom „a jelentősen magasabb, auditált példányszám, a kizárólag egyéni postaládába történő megbízható terjesztés”, és a kényelmes, kezelhető méret különbözteti meg. Dr. **K.P.** levelében közölte, hogy „a **FOLYÓIRAT** c. hetilap volt ügyvezetőjeként tisztában vagyok az önkormányzatok pénzügyi nehézségeivel és azzal, hogy egyre szűkülő források állnak rendelkezésükre a hatékony lakossági kommunikáció céljaira. Éppen ezért különleges együttműködési lehetőséget ajánlunk önnek és az önkormányzatnak a 2012-es évre! Ingyenes önkormányzati kommunikáció **B.** legnagyobb példányszámú ingyenes hetilapjában.

Együttműködési ajánlatunk keretében vállaljuk, hogy a **ÚJSÁG** kerületi tartalmakat kínáló 8. és 9. oldalán hétről hétre szerkesztett formában ingyenesen elhelyezzük az együttműködő önkormányzatok politikamentes, színes, rövid közérdekű, lehetőség szerint fotóval illusztrált tájékoztató anyagait max. 1/2 oldal nagyságban.”

A felperes 2011. december 1. napján - jogi képviselője útján - arról tájékoztatta az I. rendű alperest, hogy a központi szerveréről érkezett két olyan e-mail is ismertté vált számára, amelyek valótlan és vitatható tényállításokat tartalmaznak, valótlan tényeket, adatokat híresztelnek róla, valamint tulajdonosáról, illetve **K.GY.** ügyvezető jó hírnevét is sértik. A felperes azt is sérelmezte, hogy ezekben üzleti titkokat sértő megállapítások, valamint a tisztességtelen piaci magatartások körébe tartozó valótlan, megtévesztő adatközlések és tényállítások is szerepelnek. Kifogásolta, hogy dr. **K.P.** és **K.L.** 9 alkalmazottal, a felperes üzletkötőivel személyes tárgyalást is folytattak annak érdekében, hogy a felperesnél fennálló a jogviszonyukat megszüntessék, és az I. rendű alperes érdekében tevékenykedjenek. A felperes felszólította az I. rendű alperest, hogy a jövőben tartózkodjon a jogellenes és visszatérő magatartás folytatásától, valamint minden további és bármilyen jogsértő cselekménytől. Az I. rendű alperes nem válaszolt a felperes felszólítására.

2011. december 27. napján a felperes jogi képviselője útján az **I. RENDŰ ALPERES NEVE** GmbH-nak mint az I. rendű alperes tulajdonosának, valamint az **I. RENDŰ ALPERES NEVE** GmbH kézbesítési megbízottjának, **B.A.-nak** címzett levelében is felhívta a figyelmet a **ÚJSÁG** és a **B.i Piac** kiadásával, megjelenésével kapcsolatban felmerült jogi problémáira. Kiemelte, hogy minden sajtótermék csak saját impresszummal és címlogóval jelenhet meg, az időszaki kiadványok másik fontos törvényi kelléke azok nemzetközi azonosítója az ún. ISSN szám. A **B. Piac** és a **ÚJSÁG** két különböző címmel és címlogóval ellátott ingyenes heti lap, ISSN száma azonban csak a **ÚJSÁG**nak van. Kitért arra is, hogy Magyarországon az ISSN számmal nem rendelkező kiadványok szórólapnak vagy hirdetési brosrának minősülnek, ezért azokat termékdíj fizetési kötelezettség terheli.

A **K.L.** - mint a III.r. alperes értékesítési igazgatója - által az üzletkötők oktatásához készített marketing anyagot 2011. decemberében több üzletkötő is továbbította a III. rendű alperes üzleti partnereinek.

A marketing anyag „Miért a **ÚJSÁG**?” címszó alatt egyebek mellett azt is tartalmazta, hogy az ingyenes, politikamentes, igényes bulvár-magazin, „ilyen nincs a fővárosban”, továbbá, hogy „egyedülálló újdonság a hazai lappiacon”. „A versenytársakétól eltérő műfaj, a **ÚJSÁG** vállaltan politika-mentes, könnyed, de igényes bulvár-magazin, és mint ilyen kortól, nemtől és politikai hovatartozástól függetlenül képes szórakoztatni és informálni minden olvasóját! Így hirdetői üzenetei is eljuthatnak a kerület lakóihoz, vagy akár a főváros legszélesebb tömegeihez is!” Arról is tájékoztatást adott, hogy becslült adatok szerint a **ÚJSÁG B.en** 689 059, a **FOLYÓIRAT** 382 153, míg a **KIADVÁNY** 139 184 példányszámmal jelenik meg. A **ÚJSÁG** jellemzőjeként azt is kiemelte, hogy az a versenytársakénál professzionálisabb terjesztés útján, kizárólag postaládában jut el hétről-hétre ingyenesen a főváros lakosaihoz és a versenytársakénál kedvezőbb árakon biztosít hirdetési felületet.

2012. február 27-én a felperes ismeretlen tettes ellen feljelentést tett arra hivatkozással, hogy 2011. november 7. és 2012. január 4. napja között 62 alkalommal az I. rendű alperes debreceni irodájában lévő szerverről (80.75.224.131.) a felperes regisztrált kódjaival jogosulatlan belépések történtek az „**RENDSZER**” rendszerébe. A felperes feljelentése alapján indult büntetőeljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2013. május 7-én jogerőre emelkedett határozatával a felperesnél 2011. november 18. napjáig hirdetés felvételi csoportvezetőiként foglalkoztatott, majd a III. rendű alperes alkalmazásában álló **N.P.Jnével** szemben folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vétsége miatt pénzbüntetést szabott ki.

E döntés indokolása szerint **N.P.Jné** a munkaviszonyának megszűnése után is a II. rendű alperes számítógépéről a felperes „**RENDSZER**” rendszerébe a felperes munkavállalója, **M.M.** azonosítója és jelszava felhasználásával lépett be 2012. november 17. és 2012. január 10. napja között 34 alkalommal. 2012. január 24. napján 3 alkalommal egy másik munkavállaló, **P.L.** azonosítójával és jelszavával, 2012. március 5. napján pedig a saját azonosítójával és jelszavával lépett be a felperes neve „Reditor” elnevezésű rendszerébe, ahol megtekintette a **FOLYÓIRAT** című folyóirat megjelenés előtt álló egyik lapszámát. A jogosulatlan belépések során a III. rendű alperes alkalmazottja előtt ismertté vált a felperes által kiadott folyóirat hirdetéseinek szövege, a partnerek adatai, valamint a felperes és a hirdetők közötti szerződések tartalma.

A felperes bejelentése alapján indult eljárásban a Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) a 2013. szeptember 16. napján meghozott számú határozatában megállapította, hogy a III. rendű alperes „2011. december és 2012. június 22. között az üzletfelek megtévesztésére alkalmas kereskedelmi gyakorlatot tanúsított, amikor egyes kereskedelmi kommunikációjában a **ÚJSÁG**

példányszáma kapcsán magát piacvezetőnek hirdette, valótlanul azt a látszatot keltette, hogy a **ÚJSÁG**tól eltérően annak versenytársai nem rendelkeznek auditált olvasottságkutatási adatokkal", valamint, hogy „a **ÚJSÁG** terjesztése egyedülálló", a hasonló kiadványok hirdetése árainál kedvezőbb árfekvéssel bír és a versenytársakénál kedvezőbb árakkal rendelkezik. A versenytanács határozatában megállapításra került az is, hogy a III. rendű alperes jogsértő összehasonlító reklámot alkalmazott az üzletfelekhez is eljuttatott belső prezentációs anyagban és egy direkt-mailben a **ÚJSÁG** terjesztett példányszámának két másik lap példányszámával történő összehasonlításakor.

A III. rendű alperes által e közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság .../10. számú ítéletével - amely a Fővárosi Törvényszék .../4. számú ítéletével emelkedett jogerőre - a keresetet jogerősen elutasította.

A felperes hirdetési árbevétele 2010. évhez képest 2011-ben 82%-kal, míg 2012-ben további 42,3%-kal csökkent. A felperes ügyfeleinek száma 2010-ről 2011-re 7,8%-kal, míg 2012-ben további 23,6%-kal csökkent. Az alperesek hirdetési bevételei ezzel szemben 2010. évhez képest 2011-ben 37,8%-kal növekedtek, 2012-ben pedig 2,9%-kal visszaestek. Az alperesek ügyfeleinek száma 2011. évre 44,9%-kal nőtt, míg 2012-ben 18,7%-kal csökkent.

A felperes a módosított keresetében kérte, hogy a bíróság „A tisztességtelen piaci magatartás és versenykorlátozás tilalmáról” szóló 1996. évi LVII. törvény (a továbbiakban: Tpv.) 2. §-a, 3. §-a, 4. §-a és 5. §-a, valamint a 8. §-a, 8/A. §-a, „A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól” szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grt.) 12. §-ának (1) bekezdése, 13. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjai, 13. §-a (2) bekezdésének c) pontja, valamint „A Polgári Törvénykönyvről” szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 78. §-a és 81. §-a megsértésére tekintettel a Tpv. 86. §-a (2) bekezdésének a) pontja, a Grt. 28. §-ának (2) bekezdése és a régi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján állapítsa meg az I.r., II.r. és III.r. alperesek jogsértését az általa megjelölt, összehangolt magatartások miatt, a Tpv. 86. §-a (2) bekezdésének b) pontja, a Grt. 28. §-ának (2) bekezdése, a régi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján kötelezze az alpereseket a jogsértés abbahagyására és tiltsa el a további jogsértéstől, valamint saját költségükön hozzák nyilvánosságra a törvényszék ítéletét a saját honlapjaikon és egy országos napilapban, vagy az országos napilap helyett az ország teljes területét lefedő, saját érdekeltségükbe tartozó **ÚJSÁG** és **ÚJSÁG** lapokban. A Tpv. 86. §-a (2) bekezdésének d) pontja, a Grt. 28. §-ának (2) bekezdése és a régi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének b) pontja alapján kérte az alperesek kötelezését a sérelmes helyzet megszüntetésére, a körlevél, a marketing anyag és az önkormányzati levél jogsértő tartalmának megszüntetése és az üzleti titoksértéssel érintett adatállomány megsemmisítésére is kiterjedően.

Ezen túlmenően az alpereseket egyetemlegesen kérte kötelezni a Tpv. 86. §-a (2) bekezdésének e) pontja, a Grt. 28. §-ának (2) bekezdése és a régi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének e) pontja, valamint a régi Ptk. 339. §-a és 355. § és 359. § (1) bekezdése alapján 380 000 000 Ft vagyoni kár, valamint 30 000 000 Ft nem vagyoni kár, és azok 2012. január 5. napjától számított, a Ptk. 301/A. §-ában meghatározott mértékű késedelmi kamatának megfizetésére is.

Harmadlagosan a Tpv. 4. §-a 86. §-a (3) bekezdésének a) pontja alapján és a régi Ptk. 81. §-ában foglaltak alapján az alpereseket egyetemlegesen a Tpv. 4. §-ában foglalt tilalom megszegése folytán elért gazdagodás visszatérítésére, valamint a Tpv. 87. §-a szerinti bírság, és a perrel felmerült költségei megfizetésére kötelezését kérte kötelezni.

Az alperesek az ellenkérelmükben elsődlegesen a per megszüntetését kérték „A polgári perrendtartásról” szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. §-a (1) bekezdésének a)

pontja és a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének h) pontja alapján. Állították, hogy a felperes keresetlevele elkészült, az igényérvényesítése során ugyanis elmulasztotta a Tpvt. 88. §-ának (1) bekezdésében meghatározott 6 hónapos perindítási határidőt.

Másodlagosan a kereset elutasítását és a felperes perköltségükben való marasztalását kérték, azt jogalapjában és összecszerűségében is vitatták. Véleményük szerint a felperes által megjelölt jogsértő magatartások nem állnak fenn. Amennyiben mégis megállapíthatóak lennének, azok és a felperes kára között hiányzik az okozati összefüggés, azt ugyanis a felperes nem bizonyította. A felperes a keresetét csupán feltételezésekre alapította, a megjelölt magatartások tisztességtelen jellegét megalapozó többlettényállási elemeket és a kártérítési követelése összecszerűségét sem bizonyította.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek a Tpvt. 2., 3., 4., 5. §-aira, valamint a Grt. 12. §-ának (1) bekezdésére, 13. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjaira, valamint a régi Ptk. 78. § és 81. §-aira hivatkozással előterjesztett kereseti kérelme tárgyában a 2014. január 31. napján megtartott tárgyalást a kereset jogalapja körében berekesztette és az I.r. alperes szerveréről 62 alkalommal történt felperesi szerverre való belépésre, valamint a kísérőlevél és marketing anyag tartalmára alapított kereset tárgyában a tárgyalást a jogalap tekintetében újból megnyitotta, majd kihirdette a teljes terjedelmében írásba foglalt részítéletét.

Az elsőfokú bíróság a 24. sorszámon meghozott részítéletével „a felperesnek a 2011. szeptember 24. napján kelt elektronikus értesítésre, a távozó ügyvezetés versenytársnál való elhelyezkedésére, az I.r. alperes szerveréről a felperes munkavállalói, üzletfelei részére 2011. november hónapban megküldött elektronikus üzenetek tartalmára, az impresszum és az ISSN szám hiányára és az önkormányzatoknak címzett 2011. december 15. napján kelt ajánlat tartalmára alapított keresetét” elutasította, és a felperest kötelezte az alperesek javára - a jogi képvisellel felmerült ügyvédi munkadíjból eredő - perköltségük megfizetésére.

Az alperesek elévülési kifogása miatt először azt vizsgálta, hogy a felperes a keresetét a Tpvt. 88. §-ának (1) bekezdésében meghatározott 6 hónapos elévülési határidőn belül terjesztette-e elő, mivel a határidő elmulasztásának jogkövetkezményéről az ügy érdemében hozott ítélettel kell döntenie. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a felperes által meghatározott - a részítélettel elbírált - jogsértések nem tekinthetők folyamatosan kifejtett magatartásnak, ezért az elévülés kezdő időpontja a jogsértés elkövetésével azonos.

A keresetlevél 2012. július 3. napján történt benyújtása miatt csak a 2012. január 3. napját követően megküldött fizetési felszólítás lett volna alkalmas az elévülés megszakítására, illet azonban a felperes nem csatolt. A 2012. január 11. napján megküldött levél az általános jellegű megfogalmazásai miatt az elévülés megszakítására nem alkalmas, ezért a 2012. január 3. napját megelőzően tanúsított és a felperes által megjelölt magatartások tekintetében a Tpvt. 88. §-ának (1) bekezdésére hivatkozással részítéletében a felperes keresetét elutasította.

A Debreceni Ítéltábla a .../7. számú részítéletével a 2011. szeptember 21. napján kelt elektronikus értesítésre és az I.r. alperes szerveréről a felperes munkavállalói, üzletfelei részére, 2011. november hónapban megküldött elektronikus üzenetek tartalmára vonatkozó, a Tpvt. 2.§, 4.§, 5. §-ára és a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontjára alapított kereset elutasító rendelkezéseit helybenhagyta. E magatartásokkal összefüggésben a régi Ptk. 78. és 81. §-aira, valamint a távozó ügyvezetés versenytársnál való elhelyezkedésére, az impresszum és az ISSN szám hiányára, továbbá az önkormányzatoknak címzett 2011. december 15. napján kelt ajánlat tartalmára alapított valamennyi jogcímen előterjesztett kereset elutasító és a perköltség viseléséről szóló rendelkezéseket hatályon

kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a keretben a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott 123. sorszámú ítéletével a felperes keresetét részben találta megalapozottnak.

Megállapította, hogy az I. rendű alperes a 2011. október és 2012. február között hozott intézkedései és kommunikációi során a Tpvt. 2. §-a szerinti magatartást tanúsított, amely a felperes mint versenytárs piacról való kiszorítására irányult.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes a 2011. december 15-én keltezett és a polgármestereknek küldött levélben írt példányszám és terjesztési mód miatt a Tpvt. 3. §-a szerinti jó hírnév veszélyeztetése és a Tpvt. 5. §-a szerinti tisztességtelen bojkott felhívás, a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti jó hírnév megsértését tanúsító magatartást valósította meg.

A III.r. alperesnek pedig azt a magatartását találta jogsértőnek, hogy a 2011. decemberében az üzletkötőknek címzett, de harmadik személyeknek is átadott marketinganyagban tévesen és megtévesztő módon közölte, hogy „A versenytársakénál jóval magasabb példányszám! A **ÚJSÁG** a legfrissebb 2011. III., IV. évre vonatkozó hivatalos MATESZ példányszám adatok szerint a Főváros legnagyobb példányszámú, ingyenes hetilapja", valamint „A versenytársakénál professzionálisabb terjesztés! A **ÚJSÁG** az általában megszokott gyűjtőládás terjesztésnél jóval hatékonyabb úton, kizárólag postaládába terjesztve jutott el a Főváros lakosaihoz hétről, hétre ingyenesen.", továbbá hogy a felperes által kiadott **FOLYÓIRAT** ingyenes hirdetési újság példányszámát téves és megtévesztő adattal jelölte meg.

Megállapítása szerint a III.r. alperesnek ez a közlése a Tpvt. 3. §-a alapján a felperes jó hírnevét veszélyeztette és a Tpvt. 5. §-a szerinti tisztességtelen bojkott felhívásnak minősül, továbbá olyan összehasonlító reklámot közölt, mely a Grt. 13. § (1) bekezdés a) pontja szerint a felperes által kiadott **FOLYÓIRAT** hirdetési újság jó hírnevét sérti.

Az I., II. és III.r. alperest az ítélet jogsértést megállapító részének a közzétételére is kötelezte.

Az I. és III.r. alperest 30 000 000 (harmincmillió) Ft, a II.r. alperest pedig - az I. és III.r. alperessel egyetemlegesen - 15 000 000 (tizenötmillió) Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította és a felperest kötelezte az alperesek javára perköltség megfizetésére.

A versenyjogi jogsértések tárgyában általánosságban kiemelte, hogy a piacon az új versenytárs megjelenése nem sérti, hanem előmozdítja a versenyt, ezért ez tisztességtelen piaci magatartást sem valósít(hat) meg. A versenytárs megjelenése következtében a lanyhuló forgalom, csökkenő bevétel a verseny logikája szerinti jogi védelemmel nem orvosolható. A versenyjognak nem feladata a vállalkozók védelme a versenytől, az az alkalmazott versenyesszközök minősítése alapján a gazdasági verseny tisztaságán, tisztességén öröködik. Ennek során azonban a piaci előnyszerzés körében azt kell megvizsgálni, hogy ez csak a fogyasztók értékítélete alapján, nem pedig tisztességtelen üzleti magatartással történhet. Mindezek előrebocsátása után a felperes által hivatkozott konkrét jogsértések tekintetében az elsőfokú bíróság a következő megállapításokat tette:

I. A tisztességes versenyt sértő magatartások

I.1. A jó hírnév megsértése

A felperesnek a Tpvt. 3. §-a alapján a jó hírnév megsértése tárgyában előterjesztett keresetével összefüggésben megállapította, hogy a keresetlevél F/8. sorszámú melléklete alatt csatolt levéltörzs második bekezdésében „a jelentősen magasabb auditált példányszám (MATESZ) kitétel, és az F/9. sorszám alatti marketing anyag médiaajánló 22. oldalán a példányszámmal kapcsolatos alperesi közlés azért sérti a felperes jó hírnevét, mert valótlan tényállítás. Az alpereseknek ugyanis az a magatartása, hogy magukra helyes adatokat, míg a versenytársak vonatkozásában - azok hátrányára - valótlan adatot közöltek, számukra jelentősen előnyösebb helyzetbe hozó jelentéstartalmat produkáltak a címzetteknel. A GVH határozatának az indokolása (3/F/7. sorszámú előkészítő irat melléklete) és az 58. sorszám alatti igazságügyi szakértői vélemény is alátámasztotta, hogy a felperes által kiadott lap példányszáma tekintetében az alperesek valótlan adatokat tartalmazó közleményei alkalmasak voltak a felperes jó hírnevének megsértésére.

Ennek körében az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a marketing anyagot készítő III. rendű alperes előtt nyilvánvalóan ismert volt a felperes által kiadott **FOLYÓIRAT** pontos példányszáma, vagy ha nem volt ismert, akkor minden adat rendelkezésére állt, hogy azokat megismerje.

Megállapította azt is, hogy a III. rendű alperesnek **ÚJSÁG** terjesztésével kapcsolatos kijelentései megsértették a felperes jó hírnevét.

I.2. Az üzleti titok megsértése

Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint az üzleti titok megsértése jogcímén a Tpvt. 4. §-ára hivatkozással előterjesztett kereset elévült. Emellett vizsgálta a régi Ptk. 81. §-ának (2) bekezdése szerinti üzleti titoksértést is. E körben kiemelte, hogy a kialakult bírósági gyakorlat szerint a Tpvt. és a régi Ptk. 81. §-ának (2) bekezdése alapján is az üzleti titok megsértésének szükségképpeni eleme, hogy a jogosult megtegye a titokban tartás érdekében a szükséges intézkedéseket. A perben rendelkezésére állt bizonyítékokat mérlegelve azonban, arra a következtetésre jutott, hogy a felperes az üzleti titkai titokban maradásához szükséges intézkedéseket nem tette meg. Az akkor valósult volna meg, ha a felperes az üzleti titkait is tartalmazó **RENDSZER** rendszeréhez általa meghatározott zárt körben olyan informatikai biztonsággal teszi lehetővé a belépést, hogy az általa erre feljogosított munkavállalóin kívül mások nem tudnak a rendszerhez hozzáférni.

Az a körülmény, hogy a volt munkavállalóknak jogviszonyuk megszűnése előtt a regisztrált kódjaik felhasználásával a felperes szerverére a belépésük biztosított volt, és nagy számban (62 alkalommal) arra nem jogosult személy is hozzá tudott férni a rendszer adataihoz, azt bizonyítja, hogy a felperes elmulasztotta az üzleti titok megsértése körében annak megóvása érdekében a szükséges intézkedések megtételét, ezért a felperes mulasztása miatt az üzleti titok megsértését nem látta megállapíthatónak.

I.3. Tisztességtelen bojkott felhívás

Az elsőfokú bíróság megalapozottnak találta a II-III. rendű alperesekkel szemben a felperesnek a Tpvt. 5. §-ára hivatkozással a tisztességtelen bojkott felhívás jogcímén előterjesztett keresetét. Az önkormányzatok képviselőinek írt levél ugyanis kifejezetten megnevezte a **FOLYÓIRAT** című újságot, annak írója e lapnál betöltött pozíciójára is utalt, valamint az is kitűnik belőle, hogy az ajánlata a **FOLYÓIRAT** ajánlatánál kedvezőbb. Mivel ez a magatartás a harmadik személyek mérlegelésen kívül eső befolyásolásának minősül, sérti azok döntési szabadságát, a verseny tisztaságát, a Tpvt. 5. §-ában foglalt tilalomba ütközik, így az F/8. és F/9. sorszám alatt csatolt levéltörzs, illetve médiaajánló tartalma sérti a verseny tisztaságát is.

Az önkormányzatoknak küldött levél megírásának időpontjában a kiadó a II. rendű alperes volt, míg a marketing anyagot, illetve a médiaajánlót a III. rendű alperes munkavállalója készítette, ezért a jogsértést a II., illetve III. rendű alperes részéről elkövetettként állapította meg.

I.4. A generálklauzulába ütköző magatartás

A Tpvt. 2. §-ára hivatkozással előterjesztett kereseti kérelemmel összefüggésben az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a generálklauzula nem általános háttérszabálya az egyes tisztességtelen magatartások tényállásainak, hanem maga is önálló, sui generis tényállás, ezért lehet a kereset önálló jogalapja. Hangsúlyozta, hogy ha bármely magatartás megfelel egy nevesített törvényi tényállásnak, akkor azt kizárólag a konkrét tényállás szerint lehet és kell megítélni. Ezért nem találta megalapozottnak Tpvt. 2. §-ára hivatkozással az üzleti titoksértésre, a jó hírnév megsértésére, és a munkaerő csábítással összefüggő keresetet, valamint az ISSN szám hiányára és a termékdíj megfizetésének elmulasztására hivatkozással érvényesített igényt. Alaposnak találta ugyanakkor a Tpvt. 2. §-ára hivatkozással az I. rendű alperes vonatkozásában az üzleti tisztesség követelményeibe ütköző egyéb magatartás tanúsítása, illetőleg az egyes cselekmények összehangolt jellegére tekintettel érvényesített kereseti kérelmet.

Kiemelte, hogy a tanúként kihallgatott **SZ.M.** - 2011. májusáig ő volt az I. rendű alperes ügyvezetője - megerősítette, hogy az I. rendű alperes elképzelése az volt, hogy az ingyenes lapok piacát teljeskörűen megszerzi. Ezen stratégiával állt összefüggésben a **B.i** Piac felvásárlásra, a dr. **K.P.**rel kötött munkaszerződés, akinek ügyvezetőként feladata volt a 100%-os piaci részesedés megszerzése mellett a **FOLYÓIRAT**-otól a munkatársak magával vitele is. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint bár a piacgazdaság szükségképpen velejárója a gazdasági verseny, ezt azonban fair intézkedésekkel, átlátható üzleti és piaci magatartással a szükséges munka befektetésével kell elérni. A Pp. 206. §-ának (1) bekezdésében biztosított mérlegelési jogkörében eljárva pedig bizonyítottan találta a felperes azon tényállításait, hogy a keresetlevelében megjelölt egyes magatartások mögött az I. rendű alperesnek az a koncepciója állt, hogy a felperest tisztességtelen módszerek útján kiszorítsa a piacról. Bár az alperesek elkülönült jogi személyiséggel rendelkező jogalanyok, azonban a tulajdonosi összefonódás, a közös alkalmazottak, munkaeszközök és iroda helyiség használata alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Tpvt. 2. §-ára hivatkozással a megjelölt magatartásokért csak az I. rendű alperes felelőssége állapítható meg.

I.5. A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmába ütköző magatartás

Nem találta megalapozottnak az alperesekkel szemben a Tpvt. 21. §-ára hivatkozással előterjesztett kereseti kérelmet sem. Kiemelte, hogy bár a bíróságot nem köti a GVH-nak a Tpvt. 88/B. §-ának (2) bekezdése alapján adott észrevétele, az csupán a Tpvt. 88/B. §-ának (3) bekezdése szerint a perben bizonyítékként használható fel, azonban azt az egyéb bizonyítékokkal (az 58., 65. és 90. sorszámú igazságügyi szakértői véleményekkel) együttesen értékelve úgy foglalt állást, hogy a Tpvt. 14. §-a alapján meghatározott piacot figyelembe véve az I. rendű alperes, illetve az alperesek cégcsoportjának a gazdasági erőfölénye nem állapítható meg különös tekintettel az érintett piac szerkezetére és az alperesek piaci részesedésének arányára, illetve az alperesek vállalkozás csoportjának a piac alakulására gyakorolt gazdasági befolyására.

II. Reklámjogsértés

Az elsőfokú bíróság a Grt. 12. §-ának (1)-(2) bekezdései, valamint a 13. §-a (2) bekezdésének b) pontjában foglaltak alapján megállapította, hogy a megtévesztő, illetve összehasonlító reklám vonatkozásában a felperesnek a keresetlevél F/7., F/8. és F/9. sorszámú mellékleteként csatolt

marketing anyag és médiaajánló tartalmának e jogcímen való vizsgálatára nincs hatásköre. A megtevesztő, illetve összehasonlító reklámmal összefüggő megállapítások vizsgálata a Grt. 24. §-ának (3) bekezdése alapján a GVH hatáskörébe tartozik.

A Pp. 215. §-ában foglaltakra hivatkozással ezért ezzel összefüggésben kizárólag a felperes által sérelmezett magatartásokat a Grt. 13. §-ának (1) bekezdésében foglalt megsértésével összefüggésben vizsgálta. Ennek körében kiemelte, hogy a felperes által hivatkozott szempontok (a politikamentes lapra, illetve a példányszámra és a terjesztési módra tett tényállítások) pedig olyan jellemzők, amelyek az ingyenes újságok piacán alkalmasak az áruk összehasonlítására.

Ezért az önkormányzatok képviselőinek címzett levélben foglalt közlés, az abban foglalt összehasonlítás (1/F/7. alatti okirat) esetén a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott jogsértés, míg a példányszámokhoz kapcsolódó levélben és marketing anyagban (1/F/8., 1/F/9.) a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti jogsértés a III. rendű alperes részéről megállapítható.

III. A régi Ptk. szabályai alapján sérelmezett magatartások

Az elsőfokú bíróság a részítéletre tekintettel a régi Ptk. 78. §-ának (1)-(2) bekezdései és a 81. §-ának (1)-(3) bekezdései alapján vizsgálta a 2011. szeptember 21. napján keltezett és az I. rendű alperes szerveréről a felperes munkavállalói, üzletfelei részére 2011. november hónapban megküldött elektronikus üzenetek tartalmára vonatkozó kereseti kérelmet is. Az elsőfokú bíróság megállapítása szerint ezek az e-mailek (1/F/4-1/F/6.) az alperesek részéről személyiségi jogsértés megállapításának alapjául nem szolgálhatnak. A levél tartalmából ugyanis egyértelműen megállapítható, hogy az **K.P.** mint magánszemély közlését tartalmazza és a személyes véleményét fogalmazta meg.

IV. Kártérítési felelősség és egyéb jogkövetkezmények

Nem találta alaposnak az elsőfokú bíróság a Tpv. 86. §-a (2) bekezdésének e) pontját, valamint a régi Ptk. 339. §-ának (1) és 355. §-ának (1) bekezdései alapján a felperes vagyoni kártérítési igényét, amelyet a hirdetési bevételei csökkenésére hivatkozással terjesztett elő.

Megállapítása szerint a felperes azt ugyan bizonyította, hogy az árbevétele 2010. évhez képest 2011-ben és 2012-ben csökkent, azonban az alperesek kártérítési felelőssége megállapításához azt sem látta bizonyítottnak, hogy a felperes árbevételének csökkenése az új versenytárs megjelenésével, az ügyvezetés és az üzletkötők távozásával összefüggésbe hozható. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis azt kellett volna a felperesnek bizonyítania, hogy a felperes vagyoni kára a megállapított versenyjogsértő magatartásokkal okozati összefüggésben áll. E tekintetben a felperes feltételezésen alapuló tényelőadásokat tett, a kártérítési felelősség megállapítása alapjául szolgáló okozati összefüggést azonban nem bizonyította, ezért mellőzte a felperes által az összecszerűség bizonyítása tekintetében előterjesztett könyvszakértői bizonyítás elrendelését, valamint a régi Ptk. 355. §-ának (1) és (4) bekezdései szerinti általános kártérítés megállapíthatósága feltételeit sem találta alkalmazhatónak.

Ugyanakkor a nem vagyoni kártérítés iránti kereseti kérelmet megalapozottnak találta a rendelkező részben meghatározott jogsértések, így a felperes jó hírnevét sértő, a gazdálkodása tisztességébe és jogszerűségébe vetett bizalmat romboló kijelentések és az ügyfélevonási célzattal bíró magatartások miatt. A felperes által megjelölt nem vagyoni kártérítés összegét is megfelelőnek találta azzal, hogy a II. rendű alperes tekintetében azt azért állapította meg alacsonyabb összegben, mert a jogsértő tartalommal bíró levelet kizárólag a polgármestereknek küldte meg.

A Tpvt. 86. §-a (2) bekezdésének c) pontja és (3) bekezdésének c) pontja, a Grt. 28. §-ának (2) bekezdése és a régi Ptk. 84. §-a (1) bekezdésének c) pontja alapján pedig a felperes kereseti kérelme szerint kötelezte az alpereseket, hogy saját költségükön hozzák nyilvánosságra az ítéletet saját honlapjaikon, míg ezt meghaladóan a nyilvánosságra hozatal körében a keresetet elutasította. Megállapítása szerint ugyanis - az adott piac jellemzői, a rendelkező részben megállapított jogsértések jellege, azok címzettjei, továbbá a jogsértés óta eltelt hosszabb időtartam, valamint az a tény, hogy a felperes jelenleg nem folytat tevékenységet, felszámolási eljárás alatt áll - a jogsértéssel arányban álló elégtételhez megfelelő az alperesek saját honlapjain való közzététel.

A perköltség viseléséről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a pervesztesség-pernyertesség arányában határozott.

Ez ellen az ítélet ellen a felperes és az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

A felperes elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a teljes kereseti kérelmének való helyt adást, valamint az alperesek első- és másodfokú perköltségében való marasztalását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérte.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során nem tulajdonított kellő jelentőséget a tulajdonosi összefonódás miatt a munkaerő csábítással összefüggésben megjelölt, az alperesek magatartása mögött álló közös tulajdonosi és gazdasági célnak. A tényállásban nem állapította meg, hogy dr. **K.P.** nem szüntethette volna meg a - felperes számára stratégiai ok miatt fontos - **K.L.** munkaviszonyát a tulajdonos jóváhagyása nélkül a saját jogviszonyának megszüntetése előtt fél órával. Sérelmezte, az elsőfokú bíróság azt sem értékelte, hogy a két stratégiai feladatot ellátó személy még a felperesnél fennálló jogviszonya alatt az alperesek érdekében fejtett ki „kampányt” a felperesnél, valamint hogy milyen ígéreteket tettek az üzletkötők részére, holott erre a tényállításaira **K.GY.** és **CS.I.** tanúk részletesen nyilatkoztak, továbbá a Dr. **K.P.** felperest lejárato e-mailjeit sem vonta a tényállás körébe. A jó hírnév és az üzleti titok megsértése, a tisztességtelen bojkott felhívás vonatkozásában pedig azt sérelmezte, hogy csak a III. rendű alperes részéről állapította meg ezeket a jogsértéseket, holott az alanyi és tárgyi összefonódások miatt az alperesek ezeket is együttesen követték el. Ezt az állítását **SZ.M.CS.** és **J.K.** tanúvallomása is alátámasztotta az „öld meg vagy vedd meg” stratégia elismerésével.

Kifogásolta, hogy az üzleti titok megőrzése körében az elsőfokú bíróság olyan szigorú mércét alkalmazott a felperessel szemben, amely nem volt elvárható a munkaviszonyban álló alkalmazottak vonatkozásában.

Állította, hogy a bojkott felhívást az elsőfokú bíróság az I. rendű alperes vonatkozásában jogszabálysértően nem állapította meg, holott az az I. rendű alperes koncepciójának szerves része volt, a Tpvt. 5. §-a szerinti tiltott magatartást ő is megvalósította.

A tiltott munkaerő csábítás tekintetében pedig arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul állapította meg, hogy dr. **K.P.** ügyvezető megbízási szerződésében nem volt versenytilalmi klauzula. Abban ugyanis szerepelt, hogy „stratégiai jelentőségű munkavállaló vonatkozásában ügyvezetői hatáskörében a munkaviszony megszüntetését vagy létesítését önállóan nem gyakorolhatja”.

Állította, hogy nem helytállóak az elsőfokú bíróságnak a Tptv. 2. §-ával kapcsolatos megállapításai sem. Az alperesek ugyanis a felperesnél kulcspozícióban lévő ügyvezető, marketing igazgató és kiemelt üzletkötők átcsábításával lényegében a felperes működését veszélyeztették, az ezzel kapcsolatos tényállás és jogi értékelés körében pedig a **B.i Piac Zrt.**-vel kötött szerződés és a kezdeti tárgyalásokat sem értékelte az elsőfokú bíróság.

Kiemelte, hogy a peres eljárásban kirendelt igazságügyi szakértők azt nyilatkozták, hogy a felperes vagyoni kára összecszerüléséhez további szakértői bizonyítás szükséges, ezért az elsőfokú bíróság jogsértően mellőzte ezt a bizonyítási indítványát. Az **SZAKÉRTŐ KFT.** által meghatározott 50-60 000 000 Ft-os árbevétel csökkenést pedig az alperesek sem vitatták, ezért az - szerinte - a követelése részbeni elismerésnek minősül, vagyis e vonatkozásban bizonyította a vagyoni kárát.

Véleménye szerint tévesen jutott arra a megállapításra az elsőfokú bíróság, hogy a gazdasági erőfölény hiányzik, a **B.i Piac Zrt.** megszerzése ugyanis ezt az állítását alátámasztotta.

A felperes sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság a vagyoni kártérítési követelése és az okozati összefüggés tekintetében „kétséget kizáró” bizonyítási kötelezettséget várt el tőle. Álláspontja szerint neki csak azt kellett bizonyítania, hogy az árbevétel csökkenése és az alperesek magatartása között fennálló okozati összefüggés „a valószínűség magasabb fokán” bekövetkezett.

Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a könyvszakértői bizonyítás elrendelése iránti kérelmét, holott az **SZAKÉRTŐ KFT.** és **SZAKÉRTŐ** szakértői véleménye is alátámasztotta, hogy arra a jogalap tisztázásához szükség van (**SZAKÉRTŐ** szakvéleménye 10. oldal 2. bekezdés).

Állította, hogy **SZ.M.** tanúvallomásával és **SZAKÉRTŐ** szakértői véleményével is igazolta azt a tényállítását, hogy az alperesek piacot akart vásárolni és miután ez nem járt sikerrel, a versenytárs tönkretétele érdekében fejtették ki a sérelmezett magatartásokat. Ennek leggyorsabb és leghatásosabb módszerét, a felelős pozícióban lévő munkaerő átcsábítását választották (**SZAKÉRTŐ** szakvéleménye 18. oldal).

A felperes sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, a III. rendű alperesnek a munka és vállalkozási szerződések csatolásának kötelezésére irányuló bizonyítási indítványát, holott ezek a kártérítési felelősség jogalapjának bizonyításához szükségesek lettek volna.

A vagyoni kára összecszerülése tekintetében pedig a 2013. május 29-i előkészítő iratára utalt, amelyben részletesen elemezte és bemutatta, hogy a távozó területi értékesítők miatt az árbevétel 2011. és 2012. évben 124 795 285 Ft-tal csökkent.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem V.5. pontjában kifejtett, a versenyjogot és a régi Ptk.-t sértő magatartásokhoz kapcsolódóan a gazdagodás visszatérítésével kapcsolatos kereseti kérelméről nem döntött, ezért az elsőfokú ítélet jogszabálysértő.

Az alperesek a fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes teljes keresetének az elutasítását és perköltségükben való marasztalását, másodlagosan az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a nem vagyoni kárra vonatkozó rendelkezések mellőzését, az I. és II. rendű alperesekkel szembeni megállapítást és kötelezést tartalmazó rendelkezéseknek a mellőzését, míg harmadlagosan a nem vagyoni kártérítés összegének 500 000 Ft-ra való leszállítását, a III.

rendű alperesre vonatkozó megállapításon és kötelezésen túlmenő rendelkezések mellőzését, és negyedlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróságnak újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítását kérték.

Az I. rendű alperes állította, hogy az elsőfokú ítélet rá vonatkozóan azért jogsértő, mert a felperes nem jelölt meg olyan konkrét jogellenes magatartást, amely vele szemben annak megállapításának és a 30 000 000 Ft nem vagyoni kár megfizetésére kötelezésének alapjául szolgálhat. A tulajdonosi (tagi) felelősségének a törvényben írt esetei nem állnak fenn, a felperes ilyet nem is jelölt meg, egy magatartás pedig több jogi személynek nem tudható be. Kiemelte, hogy **SZ.M.CS.** tanúvallomása egyébként sem vehető figyelembe, mivel elfogult az alperesekkel szemben, ezért nem alkalmas az elsőfokú ítéletben megállapított jogsértések igazolására. Tagadta, hogy utasítást adott dr. **K.P.**nek a felperes által állított célok jogtalan eszközökkel való elérésére, ezért jogszabálysértő a kötelezése és marasztalása a Tptv. 2. §-a szerinti generálklauzulára hivatkozással.

A II. rendű alperes kiemelte, hogy vele szemben nem kerültek bizonyításra a Tptv. 3., 5. §-ai és a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerinti feltételek, ezért a közzétételre, valamint a 15 000 000 Ft nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezése is megalapozatlan. Állította, hogy a lapnyilvántartás nem közhiteles, az abban vezetett adatok csupán tájékoztató jellegűek, nem rendelkeznek joghatással. A felperes jóhiszemű jogszerzőnek sem minősül, ezért a sérelmezett magatartásokat - azok bizonyítottasága esetén - ténylegesen megvalósító jogi személy helyett, ő nem marasztalható, a **ÚJSÁG** kiadója ugyanis igazoltan a III. rendű alperes volt a felperes által megjelölt időszakban.

Hangsúlyozta, hogy a lapnyilvántartásban szereplő téves adat miatt más eljárásban is felmerült már, hogy ténylegesen ki a kiadó, és megállapításra került, hogy a III. rendű alperes volt a **ÚJSÁG** kiadója ebben az időszakban. A számú határozata 3-4. oldala, valamint a VB.12169. számú választottbíróági eljárásban hozott ítélet 4. oldalán is szerepel ez a megállapítás. Amennyiben az ítélet tábla ezeket a tényállításait nem tartja elegendőnek, **W.V.-nak**, a III. rendű alperes könyvvizsgálójának a tanúkenti kihallgatását indítványozta.

A III. rendű alperes állította, jogszabálysértő annak megállapítása, hogy megsértette a felperes jó hírnevét és reklámjogi jogsértést követett el. 2011. december és 2012. január között ugyanis a **ÚJSÁG** példányszáma a megelőző két félévben átlagosan jelentősen magasabb volt, mint a **FOLYÓIRAT** példányszáma. Ezért az ezzel, valamint a terjesztés módjával kapcsolatos közlései helytállóak voltak. Az F/8. és F/9. alatti kommunikáció vonatkozásában pedig **PJ.** perbeli nyilatkozata alapján mindössze legfeljebb öt személynek történő elküldés bizonyított, a polgármestereknek címzett levélben a dr. **K.P.** volt ügyvezetői pozíciójára történő hivatkozás pedig önmagában nem jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság által jogsértőnek talált „írásbeli kommunikációk” a felperesre nem tartalmazznak valótlan tényállításokat, ezért mint versenytársnak a jó hírnevét vagy hitelképességét sem sértették, illetve veszélyeztették. Vitatta a tisztességtelen bojkott felhívással kapcsolatos megállapítások jogalapját, valamint a nem vagyoni kár megfizetésére kötelező rendelkezések jogalapját és összecszerűségét is. Ennek körében hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság BH2001.110. számú határozatában írtakra, amely alátámasztja azt a tényállítást, hogy nem vagyoni hátrány bizonyításának hiányában kizárt a nem vagyoni kártérítésre kötelezés.

Hangsúlyozta, hogy a felperes már nem végez kiadói tevékenységet, felszámolás alatt áll, ezért a nem vagyoni kártérítés alkalmatlan az őt ért nem vagyoni hátrányokért a vagyoni elégtétellel való kompenzáció megvalósítására. Állította, hogy rendkívül eltúlzott a nem vagyoni kár mértéke.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte, hogy a felperes tisztességtelenebb és agresszívabb üzleti stratégiát valósított meg a piacon, mint amit az alperesek oldalán állít.

Álláspontja szerint az ítélet rendelkező része félreérthető, abból ugyanis pontosan nem állapítható meg, hogy az I. és III. rendű alperesek 30 000 000 Ft-os marasztalásán felül a II. rendű alperes további 15 000 000 Ft nem vagyoni kártérítést kell-e fizetnie. Ezzel összefüggésben rámutatott, hogy az elsőfokú bíróság túlterjeszkedett a kereseti kérelmen, mivel a felperes összesen 30 000 000 Ft nem vagyoni kár megtérítésére kérte az alperesek egyetemleges kötelezését.

Az I. rendű alperes fellebbezése teljes egészében, míg a felperes és a II-III. rendű alperesek fellebbezése részben megalapozott.

Mindenekelőtt az ítélet tábla kiemeli, ahogyan az elsőfokú bíróság is helyesen utalt rá, hogy a kiemelt ügyekben a bíróságot a Pp. 386/J. §-a alapján a Pp. 3. §-ának (3) bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettség nem terheli a peres felek tényállításaikhoz igazodó bizonyítási kötelezettség és teher tekintetében. Ennek figyelembevételével az elsőfokú bíróság a peres felek által előadott tényállítások és bizonyítékok alapján a felperes kereseti kérelmeivel összefüggésben a tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetéseivel azonban az ítélet tábla nem mindenben értett egyet.

A felperes a kereset részben elutasító, míg az alperesek a keresetnek részben helyt adó rendelkezésekkel szemben előterjesztett fellebbezéseiben foglaltakat az ítélet tábla alperesenként vizsgálta a felperes által megjelölt jogcímenek.

I. A tisztességes versenyt sértő magatartások és a régi Ptk. szabályai szerint sérelmezett alperesi magatartások
(I.1-I.3-I.4.)

A felperes a jó hírnév, a tisztességtelen bojkott felhívás és a generálklauzulába ütköző magatartás vonatkozásában hozott elutasító rendelkezések esetében azt sérelmezte a fellebbezésében, hogy az állított alanyi és tárgyi összefonódások miatt a Tpv-t.-re, a Grt.-re és a régi Ptk.-ra hivatkozással előterjesztett kereseti kérelmei tárgyában az elsőfokú bíróságnak az alperesek együttes felelősségét kellett volna megállapítania. Az alperesek pedig vitatták, hogy az ítéletben megjelölt magatartások a Tpv-t. rendelkezéseibe ütköztek (volna). Az ítélet tábla megállapítása szerint arra helytállóan hivatkoztak az alperesek, hogy az e jogcímen előterjesztett kereseti kérelmek vizsgálatánál a felperes által megjelölt jogcímeneket lehetett, illetve kellett figyelembe venni (Pp. 215. §). A felperes nem jelölt meg olyan anyagi jogi jogszabályokat (pl. a per tárgyát képező időszakban az alperesekre alkalmazandó Gt. felelősségi szabályait), amelyek az I. rendű alperes mint a III. rendű alperes egyedüli tagja részéről tanúsított jogsértések megállapításának és a marasztalásának az alapjául szolgálhatna, ezért ezen a jogalapon az ítélet tábla sem vizsgálta (vizsgálhatta) a felperes kereseteit. A felperes által megjelölt jogsértő magatartásokat pedig nem az I. rendű alperes alkalmazottai, illetve az I. rendű alperessel egyéb jogviszonyban álló személyek követték el, a **B.i Piac**, illetve a **ÚJSÁG** lapkiadója, illetve reklám szolgáltatója és a reklám közzétevője sem az I. rendű alperes volt. Részéről ezért a jogsértés nem állapítható meg sem a Tpv-t. 2. §-a, sem a Grt. 23. §-ának (1) bekezdése alapján, figyelemmel a (6) bekezdés szerinti korlátozásra. A **ÚJSÁG** kiadói jogait 2010. május 3-ától igazoltan a III. rendű alperes gyakorolta, ezért az ehhez kapcsolódóan jogsértőként megjelölt magatartások sem vehetők figyelembe az I. rendű alperes részéről tanúsítottként. A Tpv-t. 2. §-a szerinti generálklauzula - ahogyan erre az elsőfokú bíróság helyesen utalt is - nem általános háttérszabálya az egyes Tpv-t. szerinti tényállásoknak, hanem önálló (sui generis) tényállás

(BDT2017.3678.). A felperes által „az alanyi és tárgyi összefonódás miatt” állított közvetett irányítás önmagában nem minősíthető általánosságban a Tpvt. 2. §-a szerinti jogsértésnek. Egy gazdasági társaság tagjaként annak döntéshozatalában történő tagi részvétel - többlettényállási elem hiányában - nem teszi lehetővé a tag Tpvt.-be ütköző magatartás megállapítását, ha az a gazdasági társaság tekintetében megállapítást nyer (Kúria ...).

Helytállóan hivatkoztak arra az alperesek, hogy ha a jogosult által állított tényállás a Tpvt. valamely tényállásának megfelel, a jogosult erre, és nem a generálklausulára hivatkozva állíthatja a tilalom megsértését (BDT2016.3442.).

Az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében az I. rendű alperes Tpvt. 2. §-ába ütköző magatartásait nem is nevesítette, csupán „a 2011. októbere és 2012. februárja közötti időszakban hozott intézkedései és kommunikációi” került megjelölésre, amely általános megállapításként még a Tpvt. 2. §-a szerinti generálklausulába ütközés alkalmazásának alapjául sem szolgálhat.

Arra ugyan helytállóan megalapozottan a felperes, hogy egy adott magatartáshoz kapcsolódóan több jogi személy felelőssége is megállapítására kerülhet, ha bizonyított, hogy az adott magatartást több jogi személy együttesen követte el. A jogi személyre irányadó hazai jogi szabályozás szerint ugyanis a jogi személy olyan jogintézmény, amelynek jellemző vonása, hogy már nem a tagok érdekeinek és jogalanyiségének összességéként jelenik meg, hanem azokat magába olvasztó, egyben azoktól elkülönülő önálló jogi érdekeltséggel és azoktól független jogképességgel rendelkezik. A tagjaitól elkülönült jogalanyiség, az önálló vagyon, valamint a tagjaitól független jogi felelősség a jogi személy dogmatikája egyik meghatározó elemének, az elkülönülés elvének a megjelenése. A jogi személy absztrakt és hipotetikus jogalanyiségéből azonban az is következik, hogy a jogai gyakorlásához és a kötelezettségei teljesítéséhez szükséges jognyilatkozatok megtételének fizikai képességével nem rendelkezik. Ezt a funkciót a szervezetébe beépülő képviseleti joggal rendelkező tisztségviselőjének, tagjának, munkavállalójának, egyéb alkalmazottjának tevékenysége pótolja, aki a jogi személy helyett és nevében tesz jognyilatkozatokat, amelyet a jogi személy nyilatkozatának kell tekinteni. Megtétele azzal a jogkövetkezménnyel jár, hogy annak eredményeként - jogi értelemben - a jogi személy válik jogosulttá vagy kötelezetté. Ez a jogi személy dogmatikájának másik meghatározó eleme, a betudás elve. A kialakult bírói gyakorlat a betudás elvét alkalmazza a vagyoni jogi jogviszonyokban. Ha a jogi személy tagja (vezető tisztségviselője, tisztségviselője, alkalmazottja) a jogi személy tevékenységi körében eljárva, a jogi személlyel szerződéses vagy szerződésen kívüli jogviszonyban álló harmadik személynek vagyoni érdeksérelmet okoz, a polgári jogi felelősségi jogkövetkezmények a jogi személlyel szemben alkalmazhatóak [Szegedi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 2/2008. (XII.4.) számú kollégiumi véleményével módosított egységes szerkezetbe foglalt 1/2005. (VI.17.) számú kollégiumi véleménye] a jogi személy elkülönült felelősségéről és a felelősség áttöréséről]. Ez van összhangban a Gt. 30. §-ának (2) bekezdésében a gazdasági társaságoknak a harmadik személlyel szembeni felelősségi szabályaival is.

A betudás elvéből következően a jogi személy nevében eljáró természetes személy csak kivételesen felel, ha a jogi személy elkülönült felelősségéből származó előnyökkel, az ebből eredő jogosultságaival szándékosan és súlyosan visszaélt, ilyen magatartást a felperes nem is állított.

Más a helyzet a személyiségi jog megsértéséért való felelősség esetén, ebben az esetben ugyanis a betudás elve nem érvényesül, e jogsértésért mind a jogsértő magatartást tanúsító természetes személy, mind pedig az általa képviselt jogi személy felelősséggel tartozik.

A Tpvt., a Grt., a régi Ptk. szerinti felelősségi szabályok és a felperes által megjelölt jogsértések vizsgálatánál is ezeket a szempontokat kell figyelembe venni.

A felperes nem hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes vezető tisztségviselői folytattak tárgyalásokat a felperes (volt) ügyvezetőjével, dr. **K.P.**rel, illetve **K.L.**val.

A gazdasági társaság tagjának a versenyjogi jogsértésekért való felelősségének megállapítása alapjául önmagában az a tény vagy körülmény, hogy az adott jogi személy a 100%-os üzletrésze tárgyában hozott gazdasági döntései során a saját érdekeit veszi figyelembe, többlettényállási elem hiányában a Tpvt. 2. §-a szerinti felelőssége megállapításának alapjául nem szolgálhat.

Ezért az ítéletábra mellőzte az elsőfokú bíróság ítéletéből az I. rendű alperessel szemben e jogcímen tett megállapításokat, valamint az ehhez kapcsolódó közzététel és nem vagyoni kártérítés megfizetésére vonatkozó rendelkezéseket.

Az ítéletábra a II. és III. rendű alperes vonatkozásában pedig egyetértett az elsőfokú bíróságnak a Tpvt. 2. §-ára alapított kereset tekintetében tett megállapításaival, azokat szükségtelennek tartja megismételni. A felperes fellebbezése miatt azonban kiemeli, hogy a Kúria a számú határozatban a Tpvt. 2. §-ában írtak megvalósulásával összefüggésben rámutatott, hogy az különösen akkor valósul meg, ha a tevékenység a versenytársak, az üzletfelek, valamint a fogyasztók törvényes érdekeit sérti, vagy veszélyezteti, az üzleti tisztesség követelményeibe ütközik. Az ítéletábra megállapítása szerint a felperes nem bizonyította, hogy az alpereseket tisztességtelen, erkölcsileg elítélendő, a társadalom értékítéletével ellentétes célok vezérelték.

Az I. rendű alperessel szemben megjelölt egyéb jogcímen elutasított rendelkezés tekintetében utal arra is az ítéletábra, hogy **SZ.M.CS.** tanú nem állt jogviszonyban az I. rendű alperessel, a III. rendű alperesnél pedig a vezető tisztségviselői jogviszonya már 2011. május 9. napján megszűnt. Emiatt a felperes által megjelölt jogsértő magatartásokhoz kapcsolódóan konkrét nyilatkozatokat **SZ.M.CS.** nem is tehetett. A III. rendű alperes nevében folytatott tárgyalásokkal összefüggésben pedig elismerte, hogy dr. **K.P.**t arra kérte, hogy az összes törvényi kötelezettség mellett dolgozzon (23. jegyzőkönyv 5. oldal), míg az 1/F/4.-9. szám alatti mellékletek tekintetében nem került bizonyításra az a tényállítás, hogy azok megfogalmazásában az I. rendű alperes részt vett.

A versenytanács vizsgálata során is ezzel összhangban került megállapításra, hogy a **B.i Piac**, illetve **ÚJSÁG** tekintetében a kommunikációt nem az I. rendű alperes határozta meg. A közzétett kommunikációban, illetve a hirdetési tevékenységből származó bevételben az újság kiadója a III. rendű alperes volt érdekelt, és őt terheltek a különböző jutalékok is (35/A/15. alatt csatolt számú határozat V.17.).

Arra ugyanis helytállóan hivatkozott a II. rendű alperes a fellebbezésében, hogy nem ő volt a **B.i Piac**, illetve a **ÚJSÁG** kiadója a per tárgyát képező időszak alatt. Ezt az állítását okiratokkal megfelelő módon igazolta, sőt a versenyfelügyeleti eljárásban is megállapításra került, hogy a kiadó személye ténylegesen a II. rendű alperes helyett a III. rendű alperes volt.

Ez a megállapítás azonban nem eredményezi azt, hogy a II. rendű alperes felelőssége az 1/F/7. alatt csatolt levél tartalma miatt ne kerülhetne megállapításra a III. rendű alperessel együttesen. Az ítéletábra megállapítása szerint a 2011. december 15. napján írt levél tartalma miatt a II. rendű alperes a következők miatt köteles helyt állni:

Ezt a levelet dr. **K.P.** ügyvezető igazgatóként írta alá, azonban azt nem tartalmazza, hogy a II. vagy a III. rendű alperes „ügyvezető igazgatójaként” jár-e el. A levél megírásakor ugyanis mindkét

gazdasági társaság önálló cégjegyzésre jogosult vezető tisztségviselője is volt, a levelet pedig az „**I. RENDŰ ALPERES NEVE** Kiadói Csoport” nevében írta alá. Az ítélet megállapítása szerint éppen amiatt, hogy a **ÚJSÁG** kiadójaként a nyilvántartásban nem a megfelelő név szerepelt, e levél alkalmas volt arra, hogy a II. és III. rendű alperesek a címzettek előtt mint közös cél érdekében tevékenykedő, a piacon nagyobb súllyal figyelembe veendő kiadói csoportként tűntessék fel önmagukat.

Dr. **K.P.** tanú ugyan azt adta elő a kihallgatása során (7. jegyzőkönyv 4. oldal), hogy ezt a levelet a III. rendű alperes ügyvezetőjeként írta, ez azonban nem derül ki belőle, a III. rendű alperes nincs nevesítve. Ezért az ítélet megállapítása szerint a dr. **K.P.** a II-III. rendű alperes nevében írta azt a levelet, amellyel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Tptv. 3. és 5. §-ai szerinti jogsértést, valamint azt, hogy ez a közlés olyan összehasonlító reklámot tartalmaz, amely a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének c) pontja szerint a felperes jó hírnevéből adódó tisztességtelen előnyszerzésre vezethet.

Annak a körülménynek, hogy a kiadvány kiadásában közreműködő személyek a III. rendű alperessel álltak jogviszonyban és a hirdetési szerződéseket is a III. rendű alperes kötötte, e jogsértésnél azért nincsen jelentősége, mert a 2011. december 15-i levél a januártól megjelenő ingyenes heti lapra utal, a médiapiacra megjelenő versenytársakra vonatkozó megállapításait is már az új újság vonatkozásában teszi meg.

Annak a körülménynek pedig, hogy a II. rendű alperes a **B.i Piac** kiadásában már nem vett részt, a jogsértő magatartás miatt érvényesített vagyoni és nem vagyoni kártérítési igények elbírálásánál lehet jelentősége. Emiatt tekintetben alaptalan a II. rendű alperes fellebbezése, az elsőfokú bíróság döntése pedig érdemben helyes, de más okból.

Megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság kizárólag a III. rendű alperes felelősségét az F/8-F/9. alatti levéltörzs tartalma miatt a Tptv. 3. §-a és a Tptv. 5. §-a és a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján és az ezzel kapcsolatos megállapításaival is egyetért az ítélet megállapítása. Az elsőfokú bíróság határozata megfelel az e körben kialakult bírósági gyakorlatnak a rendelkezésre álló bizonyítási anyaggal összhangban áll, az indokokat az ítélet megállapítása szükségtelennek tartja megismételni.

A III. rendű alperes fellebbezése miatt azonban a következőkre mutat rá:

A 22/F/27. alatt csatolt versenytanácsi határozat (ez azonos a 73. sorszám alatt csatolt határozattal) alperesek által megjelölt 22. pontja a megjelenési átlagadatokat tartalmazza. Ezzel szemben a versenytanácsi határozat 21. pontja a MATESZ által szolgáltatott adatok alapján 2011. januárjától havi bontásban tartalmazza a terjesztett példányszámát a **ÚJSÁG**nak, illetve a **FOLYÓIRAT**-nak. Ezekből a részletes adatokból viszont az állapítható meg, hogy van olyan hónap, amikor a **FOLYÓIRAT** (2011. január, május, 2011. szeptember, november, december) példányszáma a nagyobb a **ÚJSÁG**nál. Ezért iratellenesen állították az alperesek, hogy erre hivatkozással megalapozatlan az elsőfokú bíróságnak az a megállapítása, hogy a felperes jó hírnevének veszélyeztetését, a tisztességtelen bojkott felhívást és összehasonlító reklám közlését nem valósította meg a III. rendű alperes.

Alaptalanul állította a III. rendű alperes a fellebbezésében azt is, hogy az F/8-F/9. alatti levél nem sérti a felperes mint versenytárs érdekeit, mivel nem tartalmaz a versenytársakra vonatkozó tényállítást.

A **PJ.** által írt levél ugyanis egyértelműen utal arra, hogy a **ÚJSÁG**ot a versenytársaitól különbözteti meg a már említett politikamentesség, a jelentősen magasabb, auditált példányszám és a kizárólag egyéni postaládába történő megbízható terjesztés, és az F/9. alatti kiadványban konkrétan a két versenytárs kiadványának a címe (**FOLYÓIRAT, KIADVÁNY**) megjelölésre is került.

Az **SZAKÉRTŐ KFT.** szakértői véleménye (58. alatti irat 9. oldal) is kiemelte, hogy a piaci pozíció egyik fő szempontja, hogy a terjesztett példányszám milyen arányban oszlik meg.

Az ítéletábra megállapítása szerint a Tptv. 1. §-ának (1) bekezdése, illetve a Grt. 1. §-ának a hatályra vonatkozó rendelkezése miatt a felperes által megjelölt jogsértések közül ebben a perben csak azok vizsgálhatóak, amelyeket az alperesekkel jogviszonyban álló személyek a nevükben követtek el. Ezért a felperesnek azok a tényállításai, amelyek dr. **K.P.**nek és **K.L.**nak nem a II-III. rendű alperes nevében tett magatartásaira vonatkoznak, a felperes által megjelölt jogcímeken a jogsértéseknél nem vizsgálhatóak. A felperes által állított versenytitli megállapítások miatti jogsértések is velük szemben érvényesíthetőek.

Emiatt az elsőfokú bíróság a régi Ptk. szabályaira hivatkozással a felperes által sérelmezett alperesi magatartásokkal összefüggésben helytállóan állapította meg, hogy azokat dr. **K.P.** mint magánszemély tette, azokért a II-III. rendű alperes felelőssége nem állapítható meg.

I.2. Üzleti titok megsértése

Megalapozatlanul sérelmezte a felperes az elsőfokú bíróságnak az üzleti titok megsértésének hiánya tárgyában tett megállapításait, és amiatt az alperesekkel szemben a jogsértések megállapításának a mellőzését.

A felperes ugyanis általánosságban állította, hogy „az innen kinyert információkat fel is használták, a keresetlevélben leírt jogsértések elkövetéséhez ezekre feltétlenül szükség volt”. Ezzel szemben a jogosulatlan belépéseket végző **N.P.Jné** csak a III. rendű alperessel állt munkaviszonyban, az ő tényállítását (45. jegyzőkönyv 4. old.), hogy kíváncsiságból, illetve a felperes alkalmazottja, **D.ZS.** által kért segítség miatt került erre sor, a felperes nem cáfolta. Az ellenkező állítás igazolására nem jelölte meg azokat a konkrét személyeket, akik vonatkozásában megszerzett üzleti titok felhasználásával jutottak jogosulatlan előnyökhöz az alperesek. A 2011. december 15. napján a polgármesternek írt levélhez és a marketing anyaghoz ezek az adatok nem voltak szükségesek.

A kialakult bírói gyakorlat szerint ugyanis az üzleti titoksértés megállapításához az szükséges, hogy a felperes bizonyítsa az alperes terhére üzleti titoknak minősülő tény vagy ismeret megszerzése mellett annak jogosulatlan felhasználását is. Önmagában az, hogy a III. rendű alperes egyébként tisztességtelen piaci magatartást tanúsított, üzleti titoksértés megállapítását nem alapozza meg (Legfelsőbb Bíróság). Az üzleti titok ismertté válása automatikusan nem eredményezi annak felhasználását is.

Kiemeli az ítéletábra, hogy annak a körülménynek, hogy **N.P.Jné** munkaszerződése milyen titoktartási kötelezettséget tartalmazott (33. irat 85-86. old. 11. pont) annak bizonyítása nélkül nem vehető figyelembe, hogy a belépéseket az alperesek megbízásából tette.

I.4. Tiltott munkaerő csábítás

Az I. rendű alperes tevékenysége tekintetében már utalt arra az ítélet táblára, hogy a jogi személy vezető tisztségviselője által tett magatartás a jogi személy tevékenységének minősül egyéb felelősségi rendelkezés megjelölése, illetve többlettényállás hiányában.

Ezért dr. **K.P.**nek a felperesnél fennálló jogviszonya alatt tett intézkedéseire (**K.L.** munkaviszonyának megszüntetése) és a kiemelt üzletkötők átcsábítására hivatkozással a felperes az alperesekkel szemben igényt nem érvényesíthet. Amennyiben a dr. **K.P.**rel megkötött megbízási szerződésben versenytilalmi klauzula is szerepelt (volna), ez a felperes és dr. **K.P.** közötti jogviszonyban értékelhető, illetve érvényesíthető az ezzel kapcsolatos követelés.

I.5. A gazdasági erőfölénnyel való visszaélés tilalmával összeütköző magatartás

A felperes a fellebbezésében e jogcímhez kapcsolódóan nem adott elő olyan tény vagy bizonyítékot, amelyet az elsőfokú bíróság az egyéb bizonyítékokkal összhangban ne értékelt volna helytállóan, ezért e vonatkozásban az elsőfokú ítélet megváltoztatását az ítélet táblára nem látta indokoltnak.

II. Reklámjogsértés

Az elsőfokú bíróság részletesen megindokolta a Grt. 13. §-a (1) bekezdésének a) és c) pontjai tekintetében azt, hogy a III. rendű alperes miért tanúsított az üzletfelek megtévesztésre alkalmas kereskedelmi gyakorlatot, amelyet az F/7. alatti levél vonatkozásában az ítélet táblára megállapítása szerint a II. rendű alperessel együttesen valósított meg.

A II-III. rendű alperes az elsőfokú eljárásban és a fellebbezésében is csupán állította, de nem bizonyította, hogy a versenytanács határozatában foglalt jogsértések nem állnak fenn, ezért az az elsőfokú bíróság helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy a Grt. 13. §-ának (1) bekezdése szerinti jogsértések megvalósultak.

IV. Kártérítési felelősség és egyéb jogkövetkezmények

Az ítélet táblára megállapítása szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes által állított, de csak részben bizonyított jogsértő magatartások miatt a Tptv. 86. §-a (2) bekezdésének e) pontja és a régi Ptk. 339. §-a alapján nem állapítható meg az alperesek vagyoni kárra vonatkozó kártérítési felelőssége. A felperesnek ehhez azt kellett volna bizonyítania, hogy az árbevételének a csökkenése mint kár az alperesek jogsértő magatartásával áll okozati összefüggésben. A felperesnek ezzel kapcsolatos hivatkozásai azonban csupán feltételezéseken alapultak. A tanúként kihallgatott **K.GY.** (13. jegyzőkönyv 14. oldal) is elismerte, hogy más körülmény is okozhatott árbevétel csökkenést, így a recesszió. Önmagában az a körülmény pedig, hogy 15 üzletkötő a felperestől távozott és a III. rendű alperessel létesített jogviszonyt, a felperes által állított kár bekövetkezése és e magatartás közötti okozati összefüggést nem bizonyítja. Egyébként pedig az alperesektől is három üzletkötő a felperessel létesített jogviszonyt.

Utal arra is az ítélet táblára, hogy a felperes vagyoni kára és az alperesek magatartása közötti okozati összefüggés bizonyításához a könyvszakértő kirendelését megelőzően azt kellett volna igazolni, hogy azok a hirdető, akik 2011-2012. évben már nem a felperesnél hirdettek, az alperesek Tptv.-be és Grt.-be ütköző tevékenysége miatt nem kötöttek szerződést a felperessel. Ezt igazoló bizonyítási

indítványt a felperes azonban nem terjesztett elő, a könyvszakértői bizonyítás elrendelésének pedig ezen tényállási elem hiányában - ahogyan az elsőfokú bíróság erre helyesen utalt is - nem volt értelme. Az **SZAKÉRTŐ KFT.** által készített 58. számú szakértői vélemény (25-28. old.) is arra utal, hogy a hirdetők egy része különböző motivációk miatt változtat az üzleti szokásain és hirdet nem mindig ugyanabban a lapban.

A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában kiemeli az ítélet, hogy annak megállapításához sem elegendő a Tpt.-ben, a Gt.-ben, vagy a régi Ptk.-ban írt valamely jogellenes magatartás elkövetése. Azt is bizonyítani kell, hogy e jogellenes magatartás miatt, azzal jelentkezett okozati összefüggésben olyan nem vagyoni hátrány, amely az objektív szankcióval nem hárítható el (Fővárosi Ítélet .../7.). A nem vagyoni kár a jogaiban sértett felet a jogsértő magatartás következtében ért nem vagyoni hátrány elviselésének könnyítésére, enyhítésére, kiegyenlítésére szolgál. A felperesnek a nem vagyoni kára megtérítéséhez ahogyan a vagyoni kártérítési követeléséhez is - azt is bizonyítani kellett volna, hogy a jogellenes magatartás miatt nem vagyoni hátrány érte (Kúria .../10.), amely közvetlen okozati összefüggésben áll az alperesek magatartásával.

Az alperesek helytállóan hivatkoztak arra, hogy a felperes ezt a tényállítást nem bizonyította, ezért e vonatkozásban az ítélet mellőzte - a szükséges feltételek hiánya miatt - az alperesek nem vagyoni kártérítésre való kötelezését.

IV.2. Gazdagodás visszatérítése

Arra helytállóan hivatkozott a felperes a fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében nem rendelkezett a felperesnek a gazdagodás visszatérítésével kapcsolatos keresetéről, és annak az ítélete indokolásában nem adta indokát, hogy e jogcímen miért utasította el a felperes kereseti kérelmét.

Ez a hiányosság azonban a másodfokú eljárásban pótolható, erre hivatkozással az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének a feltételei nem állapíthatók meg. A Kúria 1/2014. (VI.30.) PK véleményének 3. pontja szerint ugyanis a másodfokú eljárásban törekedni kell arra, hogy az elsőfokú eljárás megismétlésére csak valóban indokoltan, a terjedelmes bizonyítást igénylő, vagy a per érdemi elbírálását új jogi alapokra helyező esetekben kerüljön sor. A másodfokú eljárásban is orvosolható hibák kiküszöbölése esetén a hatályon kívül helyezés általában nem indokolt.

A Pp. 386/J. §-a miatt a Pp. 3. §-ának (3) bekezdése szerinti e jogcímhez kapcsolódóan a tájékoztatási kötelezettség megsértése fel sem merülhet, ezért a rendelkezésre álló adatok alapján e kereseti kérelem elbírálható volt. Az ítélet megállapítása szerint a felperes nem bizonyította, még a megállapított jogsértő magatartásokhoz kapcsolódóan sem, hogy a Tpt. 4. §-ának, valamint a régi Ptk. 81. §-ának megsértése miatt az alperesek gazdagodása visszatérítésének feltételei fennállnak, ezért e vonatkozásban is megalapozottan utasította el az elsőfokú bíróság a felperes keresetét.

A Tpt. 87. §-a szerinti bírságolási jogkör mérlegelésen alapul, az elsőfokú bíróság e vonatkozásban sem tett megállapításokat, ugyanakkor az ítélet a versenytanács által már kiszabott bírságon túlmenően az egyéb körülmények figyelembevételével további bírságolásra nem látott alapot.

Bár a pervesztesség-pernyertesség aránya csekély mértékben a másodfokú ítélet következtében megváltozott, azonban az ítélet nem tartotta szükségesnek az alpereseknek járó perköltség felemelését, ugyanis az elsőfokú bíróság által a javukra megállapított perköltség összege -

figyelemmel arra is, hogy a képviselőket ugyanaz a jogi képviselő látta el - a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban álló volt, még a megváltozott pernyertességi-pervesztességi arányokra figyelemmel is.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítéletábra a másodfokú perköltségről a Pp. 81. §-ának (1) bekezdése alapján a peres felek pervesztességi-pernyertességi aránya alapján határozott.

Megállapította, hogy a felperes fellebbezése csekély mértékben vezetett eredményre (a III. rendű alperes további jogsértő magatartásának megállapítása), míg az I. rendű alperes fellebbezése teljes egészében, az I-III. rendű alpereseké pedig túlnyomó részt megalapozott volt. Emiatt az ítéletábra kötelezte a felperest valamennyi alperes vonatkozásában 2 000 000 Ft + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére, figyelemmel a pertárgy értékére. Az alperesek a fellebbezésüket 2 500 000 Ft összegre illetékkiszabásra bemutatták és a fellebbezésük túlnyomó részt eredményre vezetett, ezért az ítéletábra kötelezte továbbá a felperest az alperesek javára együttesen 2 452 000 Ft illetéknek a megtérítésére.

A felperes köteles „Az illetékekről” szóló 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának (3) bekezdése folytán irányadó „A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban” című 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának (2), valamint 15. §-ának (1) és (3) bekezdései alapján az illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett illetékből a pervesztességére eső 2 452 000 Ft illeték, míg a III. rendű alperes pedig a pervesztességére számított 48 000 Ft fellebbezési illetéknek a megtérítésére a székhelyeik szerinti adó- és vámigazgatóság felhívásában megjelölt módon és számlára.

Debrecen, 2017. november 23.

Dr. Drexlerné dr. Karcub Edit s.k. a tanács elnöke, Dr. Dzsula Marianna s.k. előadó bíró,
Dr. Szűcs Lajos s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -